

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Julium, Augustum, Septembrem

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 7. De salutis desiderio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60520)

Augustus.

DIES VII.

De Salutis desiderio.

*Ad salutem consequendam necessaria
est voluntas sincera.*

I.

AD salutem consequendam plus non requiritur, quàm eandem consequi velle, sed seriò velle: nemo est, qui non dicat, se ad salutem æternam aspirare, sibi que persuadeat, se eam consequi velle; sed pauci sunt, qui eam seriò desiderant. Stultum esse oporteret, qui diceret, se damnari velle. Verùm necessarium est, vel damnari, vel salutem consequi: neque enim medium inter utrumque tenere conceditur. Quid sit? hoc in negotio nos ipsos decipimus, & stolidè agimus; imaginamur nobis, nos velle, quod nos velle asserimus; motus mentis nostræ, credimus, voluntatis esse motus, & sensus ejus esse desideria. Vel si desideria habemus, sunt ea desideria debilia, & inefficacia, quas velleitates vocant: cùm aliud non intendant, nisi ut inutilibus rebus nos occupent; media fini, quem nobis proponimus, obtinendo apta

Augustus

pra non arripimus; ad terminum pertingere cupimus, quin viæ nos committamus. Estne hoc velle? an non potius sui ipsius deceptione oblectari? &, dum nobis persuademus, nos velle, quod volumus, eò devenire, ut id executioni nunquam demus?

II. Quidam meliore agunt fide. Hi aliqua media ad salutem obtinendam arripere quidem volunt; sed non ea, quæ sunt necessaria, vel certè non omnia, similes illis ægrotis, qui quidem medicinas aliquas admittere cupiunt, sed eas duntaxat, quæ ad ipsorum gustum faciunt, non verò illas, quæ ipsis utiles sunt, éstne hoc sanari serio velle? huiusmodi homines pugnare volunt, ubi fugiendum est; & fugere, ubi pugnandum est. Pacem inire cum mundo cupiunt, cum ea frangenda est; volunt, ut ipsi inquirunt, vitare peccatum; non item peccandi occasiones; sceleratis voluptatibus renuntiare, non verò ijs, quæ periculosæ sunt; tempus aliquod precibus elargiri, non item æs alienum dissolvere: Huiusmodi homines eò majori in periculo versantur, quò magis aliqua ad salutem consequendam præstare videntur; tutos se esse credunt, licèt non faciant omnia, quæ ipsis facienda incumbunt. Atque hoc idem est, ac nihil agere.

III. An-

III. Annon ego sic animo comparatus Augustus sum? an non eò majorem timendi causam habeo, quò minùs timeo; idcirco, quò securitas mea forsan non sit, nisi effectus cæcitatis meæ; quæ, dum periculum meum mihi celat, efficit, ut ab eo mihi cavere nequeam. Negligentia mea in adhibendis medijs, quæ aptiora salutis obtinendæ judicare debeo, si mihi metipso imponere nolo; pertinacia mea in ijs reiiciendis, quæ mihi vel difficilia, vel genio meo adversari videntur; inconstantia mea in exercendis ijs, quæ mihi proposueram, nonne satis mihi indicant, me salutis meæ desiderium bona fide non explēsse; sed potiùs volupe mihi fuisse mihi adulari, & imponere è falsa persuasionē, quasi ad salutem consequendam aspirarem; cū tamen media neglexerim? ideo ejusdem obtinendæ evasi impotens. Libera me, Domine, ab hoc errore, qui tam funestos habet effectus.

Scrutare cor tuum; examina desideriorum tuorum sinceritatem, & judicium de ijs fer ex animi magnitudine, qua polles, amplectendi media ad salutem tuam in tuto locandam aptissima, & ex fidelitate hæc media adhibendi.

Non omnis, qui dicit mihi: Domine, Domine, intrabit in Regnum Cælorum. Matth. 7. 21.

I

Ri

Augustus.

Ridiculum est dicere : volui, & non feci,

Bern.

D I E S VIII.

De Morte.

Mors est transitus à tempore ad æternitatem.

I.

MOMENTUM mortis à tempore ad æternitatem nos perducit, nobisque ad statum æternitatis viam aperit: *Si ceciderit lignum ad Austrum, aut ad Aquilonem, in qualunque loco ceciderit, ibi erit: id est, si homo moritur in peccato, in omnem æternitatem infinitè infelix est: Si lignum ad austrum ceciderit; id est, si homo in statu gratiæ moriatur, in omnem æternitatem infinitè beatus est.* O momentum fatale, quod integram æternitatem amplecteris! o momentum fatale! momentum pro omni causa, & tempore decretorium! quàm parùm homines tui recordantur, & idcirco tam parùm se ad te parant: ideò tam modicam adhibent diligentiam ad arcendos terribiles effectus, quibus eos implicas, quique tanti sunt momenti, quanti felicitas, vel infelicitas æterna.

II. Ni-